

EXPRES

Nr 144 (3010)
ROK VII

ILUSTROWANY

WTOREK

Załogi 3 wielkich zakładów przemysłowych rzucają hasło współzawodnictwa

dla uczczenia Święta 22 Lipca

Wzmógł się wysiłek twórczy naszą odpowiedzią podżegaczom

WARSZAWA. — DNIA 16 BM. ZAŁOGI TRZECH WIELKICH ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWYCH: ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH „URSUS”, HUTY IM. FELIKSA DZIERŻYŃSKIEGO I KOPALNI „SIEMIANOWICE” PODCZAS UROCZYSTYCH ZEBRAŃ ZAŁOGOWYCH RZUCIŁY WEZWANIE DO LUDZI PRACY CAŁEJ POLSKI O PRZYSTĘPOWANIE DO ZOBOWIĄZANIOWEGO WSPÓLZAWODNICZWA PRACY DLA UCZCZENIA ŚWIĘTA 22 LIPCA — ÓSMEJ ROCZNICY MANIFESTU PKWN.

Metallowcy, hutnicy i górnicy tych zakładów przystąpili do Czynu Lipcowego pod hasłem jeszcze silniejszego zwarcia szeregów Frontu Narodowego w walce o pokój i Plan 6-letni. Podejmując konkretne, cenne zobowiązania produkcyjne załogi oświadczają, że wraz z całym narodem, dumnym z ogromnych osiągnięć uzyskanych w ciągu 8 lat istnienia władzy ludowej, mocniej skupią się wokół rządu ludowego i wokół czołowej siły narodu — Pol-

skiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Z uchwał załóg przebiega gorąca wdzięczność dla niezwykłego Związku Radzieckiego i jego Wodza, Chorażego obozu pokoju — Józefa Stalina za wyzwolenie spod jarzma faszystowskiego, za nieustanną, codzienną, braterską pomoc okazywaną nam w budowaniu fundamentów socjalizmu.

Czyn Lipcowy — stwierdzają załogi — będzie mocną odpowiedzią imperialistom na ich agresywne plany. „Nasza walka o węgiel” — czytamy m. in. w uchwałach załogi kopalni „Siemianowice” — to odpowiedź imperialistom amerykańskim, podżegającym do nowej wojny, wskrzeszającym Wehrmacht, podpisującym zagra-

żające bezpieczeństwu ludzkości separatystyczne układy z wczorajszymi wrogami”.

Inicjując Czyn Lipcowy, górnicy, metalowcy i hutnicy wzywają masy pracujące całego kraju do podobnej mowy — tak jak oni — konkretnych zobowiązań produkcyjnych, zmierzających do pełnego i przedterminowego wykonania planu II kwartału br. i planu lipcowego, do likwidowania „wąskich gardeł” produkcji, wprowadzania nowatorskich metod pracy, podnoszenia jakości produkcji, usprawniania technologii i organizacji pracy.

Zobowiązania te — oświadczają górnicy, metalowcy i hutnicy — po winny w oparciu o doświadczenia Czynu Produkcyjnego dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta i Święta 1 Maja, wyzwolić nową, twórczą inicjatywę mas dla zwiększenia pokojowych sił ukochanej ojczyzny ludowej.

ZPW im. Reymonta wykonały plan półroczny

W dniu 16 bm. wykonały przedterminowo plan produkcyjny I półroczny, jako pierwsze w przemyśle włókienniczym — Zakłady Przemysłu Włókiennego im. Wł. Reymonta.

Sukces swój ZPW im. Reymonta zawdzięcza kolektywnej pracy całej załogi, dzięki czemu plany dzienne i miesięczne były wykonywane rytmicznie, od pierwszego dnia roku.

Załoga przedalnia średnioprzędnej kombinatu bawełnianego w Piotrkowie już w dniu 11 czerwca zakończyła realizację planu pierwszego półrocznego trzeciego roku Sześcioletki.

Sukces swój zawdzięcza ona przede wszystkim szerokiej i dobrze zorganizowanej akcji socjalistycznej współzawodnictwa.

Akcja w obronie Duclos i Stila

Kłamstwa przygwożdżone Patrioci francuscy powinni być natychmiast uwolnieni! — stwierdzają adwokaci

PARYŻ. — Jak donosi „Humanite”, obrońcy Jacques Duclos skierowali do ministra sprawiedliwości list, w którym stwierdzają m. in.: „Już od 15 dni znajduje się w więzieniu Jacques Duclos. Nie podano dotychczas żadnego faktu, nie okazało się żadnego dokumentu, który by mógł umotywić ten bezprzykładny zamach na nietykalność poselską. Nie wystarczy nam jednak, żeś my udowodnili niczego akt sprawy, bezpodstawnego dochodzeń i bezprawność dokonanego aresztowania.

Rzecz niesłychanie poważną, nie mającą precedensu od czasu wyzwolenia Francji jest fakt, że wznie siony tak mozolnie, zmontowany ex post gmach oskarżenia oparty został na kłamstwie — nie tylko na kłamliwej kampanii prasy i radia, lecz również na oficjalnych kłamliwych oświadczeniach, których nie wyparli się jeszcze ich autorzy. Zmuszeni jesteśmy stwierdzić, że po upływie 15 dni nie uznał pan jeszcze za konieczne wycofać oświadczeń, które — jak panu wiadomo — pozostają w całkowitej sprzeczności z istotnym stanem rzeczy. Pro testujemy uroczysto przeciwko roz-

Zobowiązania które mobilizują całą klasę robotniczą

My, załoga „Ursusa” — po dokładnym przeanalizowaniu swych możliwości w oparciu o zobowiązania indywidualne i zespołowe załóg poszczególnych działów, postanawiamy zrealizować plan II kwartału br. w 101 proc., wykonać w lipcu br. 15 ciągników ponad plan, z czego 10 ciągników do 22 lipca, postanawiamy zwiększyć w lipcu br. zapas części ciągników o 15 kompletów, aby w ten sposób zabezpieczyć pełną rytmiczność produkcji.

Realizacja zobowiązań przysporzy gospodarce narodowej ponadplanową produkcję wartości 1.192.000 zł oraz 200 tys. zł oszczędności.

(Z rezolucji uchwalonej przez załogę Zakładów Mechanicznych „Ursus”).

Dla wzmocnienia siły naszego kraju i utrwalenia pokoju — w oparciu o indywidualnie i zespołowo podjęte zobowiązania damy ponadplanową produkcję w czerwcu i lipcu br. wartości 3.556 tys. zł oraz zaoszczędzimy w sumie 55.163 zł.

Załoga wielkich pieców da ponad plan 600 ton surówki martenowskiej, załoga stalowni wyprodukuje ponad plan 1000 ton stali we wlewkach. Załoga walcowni da ponad plan 3.010 ton wyrobów walcowniczych, załoga odlewni stali da 10 ton odlewów, załoga wykończalni prze każe do odbioru ponadplanową produkcję odlewów.

(Z rezolucji uchwalonej przez załogę hutnictwa im. F. Dzierżyńskiego).

Załoga kopalni „Siemianowice”, opierając się na indywidualnie i zespołowo podjętych zobowiązaniach, postanawia: państwowy plan półroczny wykonać do dnia 21 czerwca br., dając tym samym do końca półroczną produkcję 61 tys. ton węgla. W czerwcu br. przekroczyć plan miesięczny o 11.500 ton, zaś w lipcu dać ponad obowiązujący plan 8.800 ton węgla.

W dziedzinie oszczędności zmniejszymy zużycie węgla w kotłowni, zaoszczędzając miesięcznie 300 ton przez dokładne spalanie węgla i ponowne spalanie przesypanego.

Obniżymy koszty własne w miesiącu czerwcu i lipcu w stosunku do średniej z pierwszych 5 miesięcy roku 1952 o 30 p.roc.

(Z rezolucji uchwalonej przez załogę kopalni „Siemianowice”).

Przyjazd delegacji czechosłowackiego min. budownictwa

WARSZAWA. — W dniu 16 bm. przybyła do Warszawy 5-osobowa delegacja czechosłowackiego ministerstwa budownictwa, na czele której stoi minister Emanuel Szeclita.

W czasie swego pobytu w Polsce goście czechosłowaccy zapoznają się z osiągnięciami polskiego budownictwa przemysłowego. Zwiedzą oni m. in. Nową Hutę, elektrownię Jaworzno II oraz fabrykę samochodów osobowych na Żeraniu.

Fabryka Igiel Dzielwarskich w Łodzi jest jednym z pierwszych zakładów nowej branży wysoko precyzyjnego przemysłu metalowego, nie znanego przedtem w Polsce przedwojennej. W fabryce, która powstała po wyzwoleniu i zaopatrzona jest w nowoczesne urządzenia wyłącznie krajowej konstrukcji i produkcji, szeroko rozwinięty jest ruch współzawodnictwa, w którym bierze udział 84 proc. załogi. Na zdjęciu: przodownik pracy, ślusarz narzędziowy Stanisław Przybysz przy pracy. Wykonuje on 206 proc. normy.

VII plenum KC PZPR

WARSZAWA. — W dniach 14 i 15 czerwca br. odbyło się w Warszawie VII plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, na którym przewodniczący KC PZPR, Towarzysz Bolesław Bierut wygłosił referat na temat:

„O umocnieniu spójni między miastem i wsią na obecnym etapie budownictwa socjalistycznego”.

Po referacie rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której wzięło udział 80 towarzyszy.

VII plenum KC PZPR przyjęło jednomyślnie następującą uchwałę: VII plenum Komitetu Centralnego PZPR po wysłuchaniu referatu przewodniczącego Komitetu Centralnego Partii Towarzysza Bolesława Bieruta na temat: „O umocnieniu spójni między miastem i wsią na obecnym etapie budownictwa socjalistycznego” i po dyskusji nad referatem postanowiło przyjąć referat jako wytyczną do dalszej działalności Partii.

Plenum Komitetu Centralnego wprowadziło tow. Władysława Dworakowskiego jako zastępcę członka w skład Biura Politycznego oraz jako członka w skład sekretariatu Biura Organizacyjnego.

Wbrew szykanom ze strony rządu W Danii odbyła się konferencja dla rozstrzygnięcia problemu niemieckiego Narody Europy potępiają „układ ogólny”

KOPENHAGA. — W duńskim mieście Odense zakończyły się dwudniowe obrady międzynarodowej konferencji dla rozstrzygnięcia problemu niemieckiego.

W obradach wzięli udział delegaci Anglii, Francji, Włoch, Belgii, Holandii, Luksemburga, Szwecji, Danii i Norwegii. Jak wiadomo, wobec tego, że rząd duński nie udzielił wizyjnych przedstawicielom Niemiec zachodnich, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Polski, Czechosłowacji, Austrii — delegaci tych krajów nie mogli wziąć udziału w pracach konferencji.

Obrady zagał pastor Uffe Hansen.

Przygotowania do „Dni Morza”

WARSZAWA. — Na Wybrzeżu trwają intensywne przygotowania do „Dni Morza”. Powołano już specjalne komitety, które opracowują bogaty program imprez.

W dniu 29 czerwca br., który po raz pierwszy w historii naszego kraju obchodzony będzie jako „dzień stocznicy i rybaka”, odbędą się liczne zabawy w Gdańsku i Gdyni, a centralna uroczystość zorganizowana zostanie na wielkim placu zgromadzeń ludowych w Gdańsku.

„Precz!” — tak wifany jest Ridgway we Włoszech

RZYM. — W poniedziałek, w dniu 16 bm., przybył do Rzymu opraćca narodu koreańskiego, generał-dżuma Ridgway.

Rząd de Gasperiego w strachu przed narodem wydaje jeden zakaz do drugiego: zakazano masowego wiecu obrońców pokoju, zakazano konferencji partyzantów. W stolicy Włoch panuje już od paru dni prawdziwy stan oblężenia.

Ruch protestacyjny rozwija się jednak w całym kraju, od Mediolanu do Palermo, od Wenecji do Sardynii. Masowe wiece protestacyjne odbyły się w Genui, Neapolu, Mediolanie, Bolonii, Modenie, Ankonie, w Pizie i w dziesiątkach innych miast włoskich. Tramwajarze w Bolonii przerwali w niedzielę pracę, w Ferrarze na licznych wiecach publicznych mieszkańcy protestowali przeciwko przybyciu do Włoch generała-mordercy.

W licznych wsiach Włoch centralnych chłopcy przerwali pracę na znak protestu przeciwko zbrojnikom.

Proces bandy szpiegów i dywersantów w Czechosłowacji

PRAGA. — Sąd państwowy w Brnie rozpatrywał sprawę grupy agentów Watykanu, szpiegów, terrorystów i organizatorów band dywersyjnych.

Na czele antypaństwowej grupy stał zdrajca, ksiądz katolicki Otto Madr, który przeszedł specjalne przeszkolenie w Watykanie i wysłany został do Czechosłowacji z zadaniem prowadzenia dywersji przeciwko budownictwu socjalistycznemu. Pod płaszczykiem wychowania religijnego Madr wciągał młodych ludzi do roboty szpiegowskiej i dywersyjnej.

W toku przewodu sądowego ustalono, że zebrane materiały szpiegowskie Madr i jego pomocnicy przekazywali imperialistycznym ośrodkom wywiadowczym lub bezpośrednio do Watykanu.

Po reznaniach oskarżonych, świadków i biegłych, sąd skazał V. Zelenyego i A. Pokornego na karę śmierci, Otto Madra na dożywotnie więzienie, resztę zaś oskarżonych na karę więzienia od 14 do 25 lat.

Li Syn-man w roli okonia

Lokaj się zdenerwował

i nie chce słuchać swego pana

Farsa ujawnia fiasko amerykańskiej polityki

W południowo-koreańskim teatrze lalek postawił się okoniem nestor kukiełek — Li Syn-man. Próżno pociąga go za nitkę generał Clark. Daremnie pokrzykuje Waszyngton. Marionetka wycofania własne ewolucje taneczne, zupełnie nieprzewidywane w amerykańskim scenariuszu.

Prasa burżuazyjna podnosi wrzawę wokół wydarzeń na terenie Południowej Korei, traktując je jako skandal polityczny. O co chodzi? Hersztowie bandy lilynmanowskiej od dawna już gryzą się z sobą, jak w psiarń. Dopóki amerykański pan utrzymywał prestiż w Korei, póty w bandzie panowała jaka taka dyscyplina.

Obecnie z dyscypliną tą krucho. Li Syn-man psim węchem poczuł swą niepewną sytuację. W tzw. „południowo-koreańskim zgromadzeniu narodowym” podniosła głowę „opozycja”. Wyczuła ona, że amerykański pan nie miałby nic przeciwko zmianie obecnego z przeproszeniem „prezydenta”.

Trzeba tu mieć na uwadze fakt, że w Korei Południowej mają się odbyć „wybory prezydenta”. Wybory te, to oczywiście zwykła farsa. Ale... kukiełki się pokłóciły i Li Syn-man nie ma do dyspozycji potrzebnych mu głosów. A marionetkowy „prezydent” w żaden sposób nie chce zejść ze sceny.

Toteż nieoczekiwanie, nie uprzedziwszy swego amerykańskiego pana, pod pretekstem wojny z partyzantami ogłosił w Południowej Korei stan wojenny, aresztował prowo dyrów „opozycji”, posłał popłoch wśród innych deputowanych, zamknął kilka gazet, wtrącił do więzień redaktora gazety „Wschód”, zakomunikował, że zamierza rozwiązać „Zgromadzenie Narodowe”, „poprawić” konstytucję i przeprowadzić wybór prezydenta drogą referendum.

Generał Clark wydał rozkaz uchylenia wszystkich tych zarządzeń. Próbował przemówić Li Syn-manowi do rozsądku. Ale Li Syn-man za czął krzyczeć o „ingerencji cudzoziemców w sprawy wewnętrzne” Korei, co wywołało prawdziwą konsternację w amerykańskiej i angielskiej prasie burżuazyjnej. Wszystko to byłoby ostatecznie li tylko południowo-koreańską blaszanadą, ale „bunt” Li Syn-mana ujawnił przed oczyma całego świata rozkład panujący w południowo-koreańskim folwarku amerykańskich zaborców.

Amerykańskie gazety podały wiadomość, że Truman jest „wstrząśnięty” postępowaniem Li Syn-mana. Publicystyczne lizybuty doszukują się skandalu w fakcie, że Li Syn-man poczyna sobie jak dyktator, jakkolwiek według „New York Times”, Południowa Korea „powinna być wzorem demokracji”. Li Syn-man od dawna już słynie nie tylko

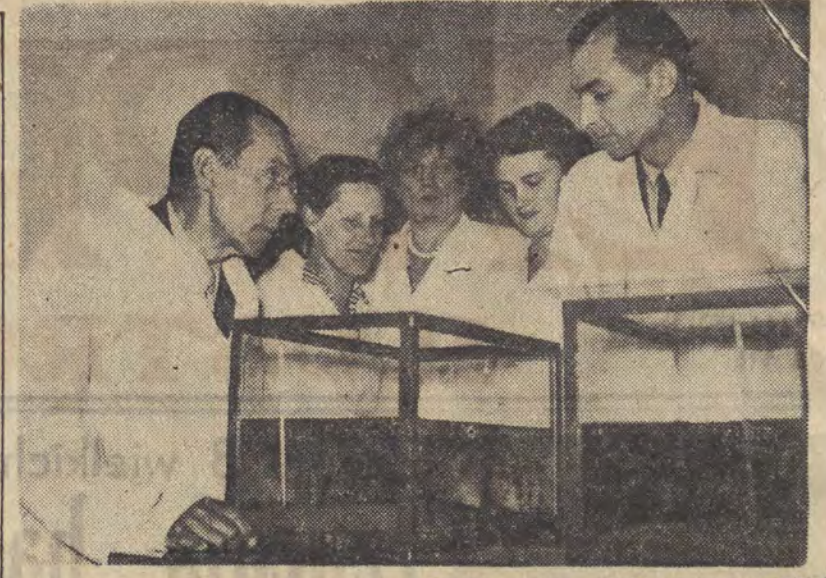
jako złodziej i łapownik, lecz również jako krwiożerczy oprawca na rodu koreańskiego. Ale przecież jest on wychowankiem amerykańskiej szkoły.

W szkole tej opanował doskonałe „amerykański styl życia” i stał się jego żarliwym zwolennikiem. Je śli zaś chodzi o rzekomo zdeptaną obecnie w Południowej Korei „demokrację” to w świetle bestialstw amerykańskich wygląda to na obłudę do tego stopnia tanią, że może ona przyprawić o mdłości ludzi najbardziej nawet niewybrednych, oczywiście — z wyjątkiem angielskich pravicowych labourystów.

Jednocześnie uchylony został rąbek tajemnicy, osłaniającej tarcia wewnętrzne w obozie interwentów, w szczególności zaś tarcia między imperialistami USA i Anglii.

Prasa angielska rozdmuchała skandal z Li Syn-manem i podniosła wrzawę, że Stany Zjednoczone nie są panami sytuacji w Korei. Rząd angielski wydelegował do Korei misję w osobach ministra obrony lorda Alexandra, ministra spraw zagranicznych Lloyda oraz szefa wydziału do spraw Dalekiego Wschodu przy ministerstwie spraw zagranicznych, Scotta. Organ konserwatyistów „Daily Telegraph and Morning Post” oświadczył, że Anglia za żądać winna „większego udziału w politycznym i wojennym kierownictwie na Korei”.

Li Syn-man postawił się okoniem po prostu dlatego, że amerykańscy agresorzy ponieśli na Korei klęskę. Kiedy lokaj zaczyna po grubiańsku odpowiadać swemu panu, to znak nieomyślny, że pan jego zbankrutował. Tak oto tania farsa polityczna ujawnia fiasko amerykańskiej polityki.

Sześciu najlepszych pracowników administracyjnych otrzymało nagrody za usprawnienia

Centralna Komisja Usprawnień Administracji Publicznej przy Prezydium Rady Ministrów nagrodziła sześciu pracowników administracyjnych z województwa łódzkiego za usprawnienia w dziedzinie księgowości, prac biurowych, wykonania wzorów druków itp.

Nagrodzonymi są: ob. Stanisław Sowiński, pracownik Prezydium Pow. Rady Narodowej w Rawie Mazowieckiej, ob. Kazimierz Kaperski, pracownik Prez. Pow. Rady Narodowej w Łowiczu, ob. ob. Roman Syzak, Stanisław Frenkiel i Jan Rudolf, pracownicy Oddz. Wojew. P.Z.U.W. w Łodzi oraz Leonard Szyłko prac. Fabryki Sklejek w Piotrkowie.

Wielki uczony polski, prezes Polskiej Akademii Nauk, przewodniczący Polskiego Komitetu Obrótców Pokoju, profesor dr Jan Dembowski jest czynnym naukowcem.

Pracuje naukowo w Zakładzie Biologii Eksperymentalnej Uniwersytetu Łódzkiego, gdzie jest kierownikiem, i w Instytucie Biologii Doświadczalnej im. Nenckiego w Łodzi, którego jest dyrektorem. Swoją wiedzę i długoletnim doświadczeniem prof. Jan Dembowski zawsze chętnie służy studentom, pomagając im w ich pracach naukowych. Na zdjęciu: prof. Jan Dembowski z żoną prof. Wiktorią Dembowską, także uczonym biologiem, w otoczeniu młodych naukowców z Uniwersytetu Łódzkiego omawiają wyniki badań nad fauną morską. CAF — fot. Zygm. Wdowiński.

H. J. — TOMASZÓW-MAZ.: — Uległ Pan wypadkowi przy pracy, a przyznana renta inwalidzka oraz wypadkowa wynoszą łącznie 146 zł. 80 gr miesięcznie. Jeżeli obecnie objął Pan lżejszą pracę, a zarobek wynosi 300 zł miesięcznie — pyta Pan czy nie traci prawa do wspomnianej renty? Nie stoi na przeszkodzie, aby Pan nadal pracował za robkovo. W żadnym wypadku nie wpłynie to na cofnięcie renty. W sprawie odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy nie z winy pracownika — sprawę należy załatwić polubownie z kierownictwem danej instytucji. Dopiero w wypadku gdyby to zawiodło — pozostaje droga sądowna.

STAJE CZYTELNIK: Po śmierci ojca Pana, który był zatrudniony w ZPB im. Stalina, należało się rodzinie z kasy pogrzebowej 1.800 zł. Niezależnie od tego przysługiwał za silek pogrzebowy ZUS-u. Nie podaje Pan nazwiska ojca ani oddziału, w którym był zatrudniony, wobec czego interwencja jest niemożliwa.

Odpowiadamy:

„PROSZĄCY GIMNAZJALISTA”: Będący zawiódł wymagać szkolenia. Skoro Pan zawiódł z góry, że nie chce się nadal uczyć — trzeba porzucić myśl o pracy w upatrzonym zawodzie.

„Churchill! Proszę o datkę...”

(Ludas Matyi, Budapest).

ROBERT · MARTIN

115)

Do dużej groty przybywali wciąż nowi ludzie i znoszono broń. W odległym kącie ustawiono nosze z rannymi. Znajdował się tam widocznie punkt opatrunkowy, gdyż słychać było jęki i pełne bólu skargi. Głosy i wołania odbijały się echem od ścian skalnych. Zapalono więcej latarni i w grocie stało się trochę widniej.

Rozglądając się wokół, Kim dostrzegł pomiędzy partyzantami kilku żołnierzy w kompletnych mundurach wojskowych. Kiedy jeden z nich przechodził w pobliżu, Kim zawołał:

— Szeregowy, chodźcie tutaj!

Żołnierz podszedł bliżej, lecz pilnujący Kima partyzant nie dopuścił do rozmowy, krzycząc:

— Nie wolno z nim mówić, to szpieg, który zostanie rozstrzelany!

Żołnierz zatrzymał się niezdeterminowany i patrzył z ciekawością na Kima. Wrócił chyba dopiero co z akcji, bo miał mundur obłożony, długą brodę i twarz bardzo zmęczoną. Stał chwilę, po czym odwrócił się i poszedł w swoją stronę.

— Przyślij tu natychmiast oficera! Muszę z nim koniecznie mówić! Nie jestem

wcale szpiegiem! — krzyczał za odchodzącym Kim.

Partyzant podskoczył do niego i pogroził mu pięścią:

— Będziesz ty milczał, ścierwo!

Od tego momentu Kim stałe uważał, czy w pobliżu nie pojawi się jakiś żołnierz. Było ich sporo, lecz kręcili się w znacznym oddaleniu od więźnia. Aż wreszcie zobaczył dwóch żołnierzy, niosących rozebrany na części ciężki karabin maszynowy.

Jeden z nich ciągnął trójnog, a za nim podążał drugi ze skrzynkami amunicyjnymi. Kim wyczekał, aż zbliżą się dostatecznie i krzyknął:

— Przyślijcie mi zaraz waszego oficera! Muszę mu powiedzieć rzecz bardzo ważną! Przyślijcie...

Krzyk zamarł mu w gardle, gdyż wartownik uderzył go pięścią w twarz. Z rozbitej wargi pociekła ciepła krew.

Dwaj żołnierze zatrzymali się i obserwowali całą scenę.

— To szpieg. Odejdźcie stąd! — rozkazał wartownik.

Żołnierze spojrzeli na siebie, a jeden z nich rzekł:

— Chce mówić z naszym oficerem...

— Nie ma prawa z nikim rozmawiać. Taki otrzymałem rozkaz — tłumaczył partyzant.

— Ach, tak... — zgodzili się żołnierze i obaj poszli dalej.

Kim zacisnął zranioną wargę zębami i próbował zatamować uchodzącą krew. Ból potęgował jeszcze bardziej jego zdenerwowanie i złość.

— Co za tuman! — myślał, spoglądając na partyzanta. Ale później uśmiechnął się obolałymi ustami, przyszło mu bowiem na myśl, że i on będąc na miejscu wartownika nie postąpiłby inaczej.

Przez jaskinię szła ku nim Den.

— Oto przyczyna moich wszystkich nieszczęść — pomyślał. — Ale może już na tym koniec i już mi nie przypisze więcej zbrodni.

Zbliżyła się do siedzącego na słomie więźnia i rzekła sucho:

— Idziemy.

Znów przeszli do jaskini z posągami Buddy. Dowódca partyzantów siedział wciąż na tym samym miejscu z ramionami odkrytymi kożuchem. Ujrawszy więźnia rzekł spokojnie:

— Papiery znalezione przy tobie zostały przeczytane. Powiedziałeś prawdę. Dokumenty z pieczęciami nieprzyjaciela mogą się przydać naszemu rządowi.

Kim uśmiechnął się z satysfakcją. Chętnie by uściśnął dłoń temu upartemu chlo-

pu — dowódcy oddziału, lecz ręce miał znowu skrępowane na plecach.

— Gdzie się znajdują dokumenty? — zapytał.

— W dowództwie okręgu. Zostaniesz tam odstawiony, gdyż muszą cię przesłuchać — brzmiała odpowiedź.

— Zatem nie skończyły się jeszcze moje kłopoty. Znowu droga, znowu przesłuchanie, nowe podejrzenia i zarzuty, znowu stracony czas — myślał. Poprosił, aby natychmiast udali się w drogę i zapytał, czy stolica jest jeszcze wolna.

Partyzant zmarszczył brwi i patrzył uważnie Kimowi w oczy. Wprawdzie sprawa dokumentów została wyjaśniona, lecz inne zarzuty nie upadły. Nie wiadomo było przecież, kto spowodował zasadzkę na oddział partyzancki i dlaczego zginął ten wieśniak przy moście.

— Do dowództwa okręgu pójdziesz z tobą towarzysza Den — zdecydował. — Nie wykluczone, że możecie spotkać po drodze oddziały nieprzyjacielskie. Radzę ci pamiętać, że jesteś więźniem i w razie jakiegokolwiek próby ucieczki, Den ma rozkaz strzelania do ciebie.

Zapytanie Kima na temat stolicy pozostało bez odpowiedzi. Kim zrozumiał, że sprawa ta była traktowana przez partyzanta jako tajemnica wojskowa, której nie wolno mu było zdradzić.

Dopiero późną nocą dotarli do dowództwa okręgu,

(D.c.n.)

Wzorowe placówki sanitarne istnieją w każdej sali produkcyjnej ZPB im. Marchlewskiego

Akcja szkolenia sanitarnego PCK jest objęta młodzieżą wszystkich łódzkich szkół podstawowych, zawodowych i ogólnokształcących. Szkołami II stopnia objęte są również zakłady pracy.

Przykład zrozumienia ważności szkolenia sanitarnego daje m. in. załoga Zakładów Przemysłu Bawełnianego im. Armii Ludowej. Wszyscy robotnicy i pracownicy tych zakładów są członkami PCK. Większość z nich ukończyła kursy szkolenia sanitarnego II stopnia. Z absolwentów kursów utworzonych zostało ok. 40 posterunków sanitarnych.

Poważne osiągnięcia na odcinku szerzenia oświaty i kultury sanitarnej mają również koła PCK przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego i Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. J. Marchlewskiego.

Z inicjatywy koła PCK przy ZBM na każdej budowlanej prowadzonej przez to zjednoczenie powstały wzorowe posterunki sanitarne. W ZPB im. J. Marchlewskiego takie placówki istnieją w każdej sali produkcyjnej.

Na tropie niedomagań

Tajemnica domu nr 12

Dlaczego tynki odpadają już po kilku dniach a woda wlewa się do mieszkań przez balkony?

Niedawno się wprowadzili. Zdążyli zaledwie zamontować się wygodnie, aż tu pewnego dnia — trrrrach! wali się ze ściany nad drzwiami kawał tynku na podłogę. Bardzo to ob. Kowalewską zdziwiło. Zaledwie w tydzień po wprowadzeniu się — takie komplikacje?...

W łazience znowu wietrzniaka nie można otworzyć, bo go... zamurowano, chyba przez pomyłkę, w kuchni zaś brak w piecyku kociołka na ciepłą wodę.

W sąsiednim mieszkaniu ob. Matka mogłaby dniami całymi zamykać drzwi do obydwoj pokoi — i nie dałaby rady. Drzwi są bardzo uparte i nie zamkną się w żadnym wypadku.

W innym lokalu ob. Pogórska nie wała obawy, że sąsiedzi, mieszkający o piętro wyżej, „wylądują” kiedyś w jej mieszkaniu, bowiem sufit zarysował się na całej długości. Wprawdzie są to obawy najzupełniej płonne, niemniej rysa mieszkania nie upiększa.

I pomyśleć tylko, że to wszystko dzieje się w jednym domu. W dodatku w takim domu, który oddano do użytku zaledwie w listopadzie ubiegłego roku. Jest to budynek nr 12 przy rogu Wolborskiej i Wschodniej, wzniesiony przez zarząd budowlany nr 2 Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego.

Tak jak spodnie o jednej nogawce krótszej, a drugiej dłuższej, czy szafa o wygiętych w pałąk drzwiach zaliczamy do „braków”, tak i ten budynek wzbogaca kolekcję wybrakowanej produkcji.

Żeby to stwierdzić, nie trzeba konieczności odwiedzać mieszkań. Wystarczy na przykład popatrzeć na otwarte okienne ściany szczytowej. W języku fachowym krzywe są tu tzw. ościeża. Jeśli stojąc pod ścianą patrzy się w górę, to krzywiznę tę widać zupełnie wyraźnie. Od strony mieszkania natomiast wygląda to w ten sposób, że po prawej parapet jest wyższy, a po lewej — szerszy.

No, a już w samych mieszkaniach... Szkoda słów. W oknach balkonowych brak okapników, przez co woda wlewa się w czasie większego deszczu do mieszkania; nie ma łączuszków do wietrzniaków; pieca dymią; okna nieszczelnie się domykają; nad rurami wodociagowymi tworzą się zacieki itd.

Kto ponosi winę za to brakorobstwo? Niewątpliwie należy ją rozłożyć na kilku współwinnych. A więc przede wszystkim na kierownictwo budowy.

Wygląd budynku świadczy o niesamowitym niechlujstwie wykonawcy. Trudno sobie wyobrazić, aby kierownikowi budowy (był nim wówczas ob. Kazimierz Kozioł) nie wpadło w oko to, że ościeża są krzywe. A mimo to braku nie naprawiono.

Poza tym — w kosztorysie robót lastrykowych powiedziano, że posadzki w klatkach schodowych, stopnie schodów i cokółki mają być oszlifowane, a nawet napuszczone olejem. Tymczasem nie szlifowano ich zupełnie, nie mówiąc już o naoliwieniu. Tak więc wykonawstwo jest po prostu niezgodne z kosztorysem.

Świadczy to o zaniedbaniu sprawy podniesienia jakości produkcji. Kierownictwo nieustannie kładło nacisk tylko na ilość.

— No tak — powiedzą niektórzy — ale co w takim wypadku robił nadzór budowlany? Jak mógł dopuścić do podobnego brakorobstwa?...

Otóż i to! Rzeczywiście, nadzór budowlany nie panuje nad sytuacją. Inspektorom porucza się zbyt wiele zadań na raz, a że przy tym odwiedzają oni poszczególne budowy od przypadku do przypadku, wyniki takiej pracy są wiadome. Zle przy tym postępują, jak w przypadku bloku nr 12 na Starym Mieście, przyjmując od wykonawcy spartaczony obiekt.

Ale tutaj z pomocą powinien interwencji związków zawodowy. Niestety, stwierdzić to trzeba, że związek zbyt mało wprawdzie interesował się sprawą nadzoru. A w równie dobrym stopniu mógł przyłożyć rękę do usuwania brakorobstwa z naszych budów — stwierdziwszy takie czy inne niedociągnięcia — zaalarmować nie tylko kierownictwo budowy, lecz także kierownictwo

zarządu budowlanego czy nawet zjednoczenia.

Możliwości zlikwidowania brakorobstwa istnieją. Ten sam zarząd budowlany, który oddał do użytku ten „spatalazony” budynek, jak blok nr 12, potrafił w końcu maja przekazać miastu inny, oznaczony numerem 20a, dosłownie bez najmniejszej usterki.

Skoro więc zrobiono pierwszy krok, trzeba się zdecydować i na dalsze. Wtedy na pewno nikt z nowych lokatorów Starego Miasta czy Bałut nie będzie narzekał na opadające tynki, zarysowujące się sufity itp. usterki, które występują po wprowadzeniu się do mieszkania. (se)

• kajaki • tarcze łucznicze • obuwie sportowe przygotowano dla sportowców łódzkich

W najbliższym czasie łódzkie sklepy sportowe otrzymają większą ilość artykułów niezbędnych dla każdego sportowca. Będą to m. in. koszulki gimnastyczne oraz obuwie sportowe męskie i damskie. Sklepy będą miały również większą ilość butów piłkarskich.

Amatorów tenisa ucieszy niewątpliwie wiadomość, że będą mogli otrzymać piłki tenisowe; dla łuczniczków przygotowano specjalne tarcze, których dotychczas było brak. Na wielbiciele wody czekają kajaki jedno- i dwuosobowe. Cena kajaka jednoosobowego wynosi około 400 zł, dwuosobowego 787 zł. (u)

Możesz zdobyć maturę ucząc się w domu

Dyrekcje państwowych szkół korespondencyjnych stopnia licealnego w Łodzi przyjmują do dnia 30 czerwca zapisy na rok szkolny 1952-53 do klas VII, VIII, IX, X i XI.

Przy zapisie należy złożyć podanie wraz z załącznikami jak: życiorys, świadectwo urodzenia, świadectwo szkolne, zaświadczenie z zakładu pracy, 2 fotografie oraz wypełnioną ankietę. Formularze ankiet i podań można otrzymać w sekretariatach szkół, które jednocześnie udziela bliższych informacji codziennie w godz. 18 do 21 przy ul. Piramowicza 6.

Szkoły przy ul. Piramowicza 6 przyjmują kandydatów z terenu miasta Łodzi i powiatu łódzkiego.

Jagody i grzyby jeszcze w czerwcu pojawią się w sklepach

Jeszcze w czerwcu Spółdzielnia „Las” zaopatrzy sklepy łódzkie w pierwsze partie jagód.

W końcu miesiąca sklepy otrzymają większą ilość grzybów. Pierwszymi będą smaczne „kurki”. (u)

Kocie lby

Kochany Redaktorze! Jedną z głównych arterii komunikacyjnych Łodzi (trasa P — P) ulica Zachodnia, na odcinku Ogrodowa — Zielona, wybrukowana jest t.zw. kocimi łebkami czyli kamieniami polnymi.

Przejeżdżające ciągle samochody i inne pojazdy wniecają tumany piachu i kurzu. Mieszkańcy tej ulicy nie mogą otwierać okien, a hałas zakłóca spokój i szarpie nerwy.

Z gorącą prośbą o usunięcie kocich łówek i zastąpienie ich kostką względnie asfaltem — zwracają się, mieszkańcy ul. Zachodniej.

Łódź posiada najlepszych fryzjerów w całym kraju

W Łodzi odbywały się ubiegłej niedzieli ogólnopolskie mistrzostwa fryzjerów damskich i męskich. Brało w nich udział kilkudziesięciu mistrzów z wszystkich większych miast kraju.

Najlepszą fryzurę codzienną (wodną) wykonał Feliks Czarnocki z Warszawy. Łódzianin Stanisław Kabat zajął w tej konkurencji trzecie miejsce.

Ob. Kabat był natomiast bezkonkurencyjny w wykonaniu fryzury fantazyjnej. Na główce klientki spręparował francuski kapelusik z włośnią, tzw. toczek. Trzecim był również łódzianin, Henryk Borecki.

Pierwszą nagrodę wśród fryzur historycznych zdobyła sobie „fregata” łódzianina Brunona Ekierta, a w uczesaniu żelazkowym — praca Władysława Wierzbickiego, także z Łodzi.

I wreszcie jeszcze jeden sukces fryzjerów łódzkich: ich koledy, Uszel Fogelnet z spółdzielni „Zjednoczenie” i Adam Pawłowicz, zdobyli dwa pierwsze miejsca wśród fryzjerów męskich.

Jak się okazuje, Łódź posiada najlepszych fryzjerów w kraju. O tym niewiele spośród klienteli dotąd wiedziało... (bk)

Pilicą do Wisły Raid „Szlakiem PKWN” i inne imprezy łódzkiego oddziału PTTK

Oddział Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Łodzi przygotował na sezon letni urozmaicony program imprez, w których weźmie udział około 100 tys. osób.

Z okazji zbliżającego się Złotu Młodych Przdowników, oddział organizuje dwa spływy kajakowe — Pilicą do Wisły i szlakiem jezior i kanałów mazurskich. W spływach tych uczestniczyć będzie 200 osób, członków kół sportowych, uczniów i młodych robotników.

Ponadto oddział organizuje 40-osobową ekipę kolarską, która weźmie udział w wielkim rajdzie „Szlakiem PKWN”: Chełm — Lublin — Kazimierz — Warszawa. Raid ten odbędzie się w przeddzień święta Odrodzenia Polski.

Absolwenci teoretycznego kursu taternictwa w liczbie 100 osób przejdą w miesiącach letnich praktyczną zaprawę do wspinaczki wysokogórskiej w Skałkach Krobryckich koło Zawiercia.

Komisja turystyki górskiej urzędująca w wycieczek w Tatry, Beskidy i Góry Świętokrzyskie. Komisja turystyki wodnej organizuje wycieczki wypoczynkowe do ośrodków sportów wodnych w Łącku, koło Plocka i w Rudzie Pabiankiej pod Łodzią. (v)

Mały reportaż

Niedziela na Lublinku

Samochodami, na rowerach, tramwajami zdążyli łódzianie ubiegłej niedzieli na lotnisko w Lublinku.

Na długo przed godziną dziesiątą tłumy zapełniły lotnisko. Z zainteresowaniem obserwowano ostatni przed zawodami trening motocyklistów, którzy za kilka godzin mieli stanąć na starcie. Ogólny podziw wzbudzały nowe maszyny wyciągowe dla najlepszych motocyklistów — Parille.

Inni widzowie z niecierpliwością patrzyli na specjalnie wzniesioną scenę, gdzie o dziesiątej wystąpić miały najlepsze zespoły młodzieżowe, zakwalifikowane na wyjazd do Warszawy — na Złot Młodych Przdowników — Budowniczych Polski Ludowej.

Trójka dziewczęta z baletu zakładów im. Buczka.

Z głośników zainstalowanych na całym lotnisku płyną tony skocznych melodii. Łączą się one z gwarem wielotysięcznego tłumu...

Nagle wszystko milknie. Z megafonów pada krótka zapowiedź:

— Rozpoczynamy występy młodzieżowych zespołów artystycznych. Zespoły, które tu zobaczymy i usłyszymy, wezmą udział w Złocie Młodych Przdowników. Jako pierwszy wystąpi chór Młodzieżowego Domu Kultury, który wykona piosenkę „Pociąg złotowy”...

Publiczność burzliwymi oklaskami nagradza występ chóru. Młodzież z MDK otrzymuje jeszcze innego rodzaju nagrodę: puchar ufundowany przez ZMP oraz piękny akordeon.

Zespół taneczny zakładów im. Harnama znany jest w całej Łodzi, występował on także w innych miastach kraju. Robotnicy — tancerze popisują się pięknymi występami.

Kronika dnia

Przebudowany Plac Wolności, bibliotekę uniwersytecką, nowe kąpielisko miejskie i wiele innych ciekawych obiektów Łodzi można będzie już od jutra oglądać w... lokalu Stowarzyszenia Architektów E. P. w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 67, w godzinach od 18 do 21. Oczywiście, w wymiarach nieco zmniejszonych, bo w — makietach. Wystawa ta, będąca częścią regionalnego pokaz architektury 1951-52 r. w Poznaniu, otwarta będzie do dnia 21 bm. Objasnień na wystawie udzielają będą autorzy, wystawionych prac.

SZABERSKI: — Zyczą panu wszystkiego najlepszego... A oto pożyteczny podarek...
LITERAT: — Za życzenia dziękuję, ale „podarek” nie przyjmę. Nie tylko, że nie jest pożyteczny, ale wręcz szkodliwy...

LITERAT: — Nie pijam wódki i gościom też nie podam...
SZABERSKI: — To pójdę do domu. Bez wódki nie ma humoru. A was wszystkich proszę na wtorek na moje imieniny. U mnie zobaćcie zabawę!

WACEK: — To ci cudak z tego Szabrusia! Mówi, że bez wódki nie może być zabawy, a jak nam tu wszystkim miło schodzi czas!
WICEK: — I nikt z nas jednego kielszka nie wypili!

LITERAT: — Wypijemy i nie je den, ale... wina. Proponuję zdrowie Szaberskiego!
WICEK: — To jest nawet konieczne. Bo jeśli nie odzwyczai się od swego nałogu, może być kiepsko z jego zdrowiem!

(Dalszy ciąg jutro)

Taki przeciwnik może nas jeszcze wiele nauczyć

W Warszawie 1:5, w Budapeszcie 0:3

Węgrzy dali wspaniałą pokaz sztuki piłkarskiej Jedyną bramkę dla Polaków zdobył Alszer

W międzypaństwowym meczu piłkarskim, rozegranym w Warszawie Węgry pokonały Polskę 5:1 (5:0).

Po dwie bramki dla zwycięzców zdobyli: Puskas i Kocsis, jedną Hidegkuti. Honorowy punkt dla Polaków uzyskał Alszer.

50 tys. widzów, którzy wypełnili szalenie trybuny stadionu zobaczyło doskonałą grę drużyny węgierskiej, nagradzając jej piękne zagrania gorącymi oklaskami. Szczególnie podobał się atak, który zaimponował doskonałym zgraniem, pięknymi akcjami i celnymi strzałami. Pomoc współpracowała wzorowo z atakiem. Obroncy grali zbyt wysunięci do przodu, przez co stwarzali kilkakrotnie niebezpieczne sytuacje pod własną bramką. Bramkarz Grosits, mimo iż nie miał zbyt wiele okazji do wykazania swej klasy, popisał się wzorową grą na przedpolu.

Na tle doskonałej drużyny węgierskiej tym jaskrawiej uwidoczniły się wszystkie braki naszej reprezentacji.

Na boiskach zagranicznych

W międzynarodowym meczu piłkarskim w Oslo Finlandia pokonała niespodziewanie olimpijski team Szwecji 3:1, po dogrywce 2 razy 15 min.

Spotkanie rozegrano w ramach turnieju państw skandynawskich, zorganizowanego z okazji 50-lecia Norweskiego Związku Piłkarskiego.

Drużyna piłkarzy bułgarskich rozegrała drugie spotkanie w Moskwie. Przeciwnikiem reprezentacji Sofii był wiceminister ZSRR — Dynamo z Tbilisi. Mecz po żywej i emocjonującej grze zakończył się zwycięstwem Dynamo 2:1.

HALLO POLSKIE RADIO

ŚRODA, 13 CZERWCA 1952 R.

12.15 Wieś tańczy i śpiewa. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 „Na swojską nutę”. 13.15 Informacje. 13.20 Przerwa. 13.25 Program dnia. 13.30 Muzyka popularna. 13.45 Dla klasy V-VII — „Witamy Złoty muzyka i piśnią” — audycja słowno-muzyczna. 14.10 Utwory na altówkę. 14.30 Koncert orkiestry. 15.10 „Honor miłośniczy” — odcinek powieści A. Piłwien-cy. 15.50 Wszelkiego Radia — kurs I. — 50 wykład z cyklu: „Rozwój społeczeństwa ludzkiego”. 16.20 Program lokalny. 17.05 Pogadanka sportowa. 17.15 Feliks Mendelssohn: Muzyka do sztuki Szekspira „Sen nocy letniej”. 17.40 „Młode Niemcy” — fragment książki Edmunda Osmańczyka. 18.00 Koncert solistów. 18.30 Wszelkiego Radia — kurs II — 41 wykład z cyklu: „Ekonomia polityczna”. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Koncert. 20.40 „Stępek nr 1092” — odcinek powieści Wandy Melcer. 21.30 Stuchowisko literackie. 22.15 Reportaż z IV międzynarodowego turnieju szachowego w Międzyzdrojach. 22.20 Muzyka. 23.00 Kabaletki: fragmenty z opery „Rodzina Tarasowa”.

Nocne dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują w Łodzi apteki: Piotrkowska 165, Narutowicza 6, Rzgowska 147, Włocławskiego 21, Karłowicza 48, Przybyszewskiego 41, Limanowskiego 80.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś całą dobę dyżuruje szpital nr 2, ul. Krzemieniecka 2.

TEATRY

Nowy — „Burza” — 19
Wojewódzki — „Bankrut” — 19
Powszechny — „Eugenia Grandet” — 19
Mały — nieczynny
Muzyczny — „Niespokojne szczęście” — 19.15
Teatr Letni — „Objeżdżalna społeczność” — 19.30 premiera
Pinokio — „Jest drożyna” — 17
Arlekin — „Dzielny gród” — 17

KINA

BAJKA — Cyrk — 18, 20
BALTYK — Nędznicy II ser. — 16.45, 18.45, 20.45
GDYNIA — Program naukowo-oświatowy — 17, 18, 19. Czarodziejski kryształ — 20.
Program dla najmłodszych — 18
1 MAJA — Arinka — 17.30, 19.30
MŁODA GWARDIA — Opowieść o praw dziwym człowieku — 15, 18, 20
MUZA — Mały partyzant — 18, 20
POLONIA — Kariera w Paryżu — 18.30, 18.30, 20.30
PRZEDWIOSNIE — Wielki koncert — 18, 20
REKORD — Wielki przełom — 18, 20
ROMA — Bez adresu — 18, 20
SOJUSZ — Wschodnie zaloty — 19
STYLOWY — Śpiewak nieznan — 18, 20
SWIT — Dziewczyna o białych włosach — 17.30, 20
TATRY — Daleko od Moskwy — 15, 18, 20
WISŁA — Strefa zachodnia — 15, 18, 20
WŁOKNIARZ — Nędznicy II ser. — 16, 18, 20
WOLNOŚĆ — Na granicy — 18.45, 18.50, 20.30
ZACHETA — Pani Dery — 18, 20

tacji. Braki techniczne, a szczególnie niecelne podania, zle krycie oraz brak wyraźnych koncepcji taktycznych sprawiły, że drużyna polska ustępowała Węgom przynajmniej o klasę.

POMOC ZAWIODEŁA

Ponadto słaba forma naszych pomocników już w pierwszych minutach gry zdezorganizowała polskie formacje obronne i zmusiła łączników do głębokiego cofnięcia się do tyłu. To z kolei osłabiło polski atak, który nie był w stanie przeprowadzać skutecznych akcji.

Wadą linii obronnych było — szczególnie przed przerwą — niedokładne krycie, trudnych zresztą do upilnowania, napastników węgierskich. Bramkarz Szymkowiak, mimo że obronił kilka niebezpiecznych strzałów, wykazał brak decyzji w wielu sytuacjach podbramkowych.

Mecz miał dwa okresy: przed przerwą, kiedy Węgrzy pokazali piękną i skuteczną grę, strzelając po wypracowanych zagraniach całego ataku 5 bramek i po przerwie, gdy goście wyraźnie osłabli tempo, co pozwoliło Polakom na nawiazanie bardziej wyrównanej walki.

CEBULA BYŁ LEPSZY

Zamiana stopera Korynta na Cebulę wzmocniła poważnie nasze linie obronne. Cebula okazał się jednym z najlepszych w drużynie polskiej. W tym okresie trójka obrońców była najlepszą formacją polską. W ataku wyróżnić należy Trampisza i Wiśniewskiego oraz Cieślaka (do przerwy).

W wyrównanym zespole węgierskim wybiła się trójka środkowa: Kocsis — Hidegkuti — Puskas, pomocnik Bazsik i stoper Lorant.

Pierwsze 15 min. gry to szybkie i niebezpieczne ataki Węgrów. Goście przeprowadzają wiele pięknych akcji, z których jedna w 8 min. przy nosi im pierwszą bramkę, strzeloną przez Kocsisa. Wypadki ataku polskiego dają naszej drużynie dwukrotnie dobrą szansę: „główka” Trampisza mijają o centymetry bramkę.

W drużynie B zawiódł atak

W Budapeszcie międzypaństwowy mecz drugich reprezentacji Polski i Węgier zakończył się zwycięstwem Węgrów 3:0 (0:0).

W pierwszej połowie gra była nieciekawa i obustronnie słaba. Polacy byli równorzędnym przeciwnikiem, jednak atak nie potrafił wykorzystać okresu słabszej gry Węgrów, strzelając mało i niecelnie.

Po przerwie Węgrzy przejęli całkowicie inicjatywę, zagrażając stałe bramce polskiej. Węgrzy zdobyli dwie bramki ze strzałów Mező i Berendi, dając pokaz gry na wysokim poziomie.

Po okresie przewagi gospodarzy, do głosu doszli Polacy, przeprowadzając serię ataków, ale akcją napastników polskich brak było wykończenia. Jeden z ataków Węgrów przyniósł im trzecią bramkę, którą strzelił Mező. Najlepszym graczem w drużynie polskiej był bramkarz Stefaniszyn, który w pięknym stylu obronił wiele niebezpiecznych strzałów. Trójka obrońców wypadła również dobrze. Szczególnie Bartyla, który dobrze pilnował niebezpiecznego Babolcsaya.

Najsłabszą formacją był atak, który wykazał brak zgrania. Sporadyczne, indywidualne wypadki naszych napastników nie mogły zagrozić bramce Węgrów. Po przerwie słabego Jerominka zastąpił Sasladek, a Krasówkę — Olejnik. Zmiana

kę, a w chwilę później Wiśniewski, będąc sam na sam z bramkarzem Węgrów, strzela niecelnie. Od 15 min. Polacy mają 10-minutowy okres, w którym zagrażają wielokrotnie bramce gości, brakuje im jednak celnych strzałów lub dokładnych podań do współpartnera.

POSPYLAŁY SIĘ BRAMKI

W 25 min. po rzucie różnym Puskas zdobywa w zamieszaniu podbramkowym drugi punkt dla Węgrów, a w minutę później Hidegkuti kończy piękny przebieg trzecią bramką.

Węgrzy są teraz stałe w ataku. Krótkie, przyziemne podania, niezwykle precyzyjne, trafiają z reguły do adresata. W 32 min. Puskas wykorzystuje niezdecydowanie naszych obrońców i strzela 4 bramkę. Na 4 min. przed przerwą piękną strzał Kocsisa „główka” po rzucie różnym znajduje po raz piątą drogę do bramki polskiej.

Po przerwie tempo gry słabnie. Węgrzy dają kapitalny pokaz, nie wysilając się na podwyższenie wyniku. Ataki nie są już tak skuteczne, a strzały — mniej celne. Defensywa polska wzmocniona przez Cebulę gra znacznie lepiej. Pozwala to zasilać nieco nasz atak podaniami, choć wiele z nich tracą nasi napastnicy na przedpolu przeciwnika.

„GŁÓWKA” ALSZERA

56 minuta przynosi Polakom honorową bramkę. Strzelcem jej jest Alszer, który skierował głową piłkę do bramki po rzucie różnym, pięknie bitym przez Cieślaka. Od tej pory gra się wyrównuje, jednak Polacy w dalszym ciągu nie mogą wyrobić sobie dogodnej pozycji do strzału. Ostatnie minuty przynoszą znowu niebezpieczne sytuacje pod bramką polską, ale zdecydowana gra naszych obrońców, a szczególnie Cebuli nie pozwala Węgom na podwyższenie wyniku.

Mecz prowadził sędzia Szlajfer. Drużyny wystąpiły w składach: Węgrzy: Grosits, Buzansky, Lorant, Dalnoki, Kovacs I, Bozsik, Budai, Kocsis, Hidegkuti, Puskas, Csibor. Polska: Szymkowiak, Gędek, Korynt (Cebula), Banisz, Suszczyk, Mamon, Sobek, Trampisz, Alszer, Cieślak, Wiśniewski.

ny te nie poprawiły jednak gry ataku. Atak Węgrów również nie zadowolili. Mező, mimo strzelenia dwóch bramek, wypadł słabo. W formacjach obronnych wyróżnili się Lantos i Szoljka. Zawody prowadził Harangozo (Węgry), Składy drużyn: Polska — Stefaniszyn, Bartyla, Kaszuba, Glimas, Tim, Bieniek, Jerominek (Sasladek), Jankowski, Breiter, Krasówka (Olejnik), Patkolo. Węgrzy: Geller, Ombodi, Borzsei, Lantos, Szoljka, Zakarias, Csordas, Berendi, Mező, Szolnak (Varga), Babolcsay.

Dokoła Warmii i Mazurów

Rewelacje w Ostródzie

Wrzesiński pierwszy, młody Pijanowski siódmy!

Pierwszy etap wyścigu dokoła Warmii i Mazurów rozegrany na trasie Olsztyn — Działdowo (160 km) wygrał Wójcik (CWKS) w czasie 4:38:28, przed Kłabińskim (Gwardia) 4:41:40 i Królakiem (CWKS) 4:41:40.

Huk motorów na Lublinku

„Parille” zdały egzamin

Emocjonujące wyścigi motorzystów kadry narodowej

Szczęśliwcy, którym udało się dostać do parku na lotnisku, gdzie stały przygotowane do zawodów maszyny wyścigowe, z zachwytem patrzyli na potężne „Parille” sprowadzone dla naszej kadry z Włoch. Inni, a tych była większość, oglądali je z daleka przez lornetki i z niecierpliwością czekali chwili rozpoczęcia zawodów.

Nadszedł wreszcie ten moment, jako pierwsze startują motocykle kategorii do 125 cm. Zrywa się do biegu 14 maszyn. Najlepszym i najszybszym okazał się Stefaniszyn z Unii (Poznań). Trasę 32 km przebył on w czasie 21.49 min.

Do następnego biegu stają maszyny do 250 cm. Między „Jawami” widać na linii startowej dwie „Parille” — litraż, jak „Jawy”, ale szybkość dużo większa. Z wyciem silników zrywają się maszyny. Po kilku metrach „Jawy” i inne motory pozostają w tyle. Jankowski i Brun oddalają się coraz bardziej od reszty zawodników. Migają sylwetki motorzystów pochylonych nad kierownicami. Zwycięzcą jest Jankowski. Wśród pozostałych zawodników najlepszym okazał się Giblewski (CWKS). W biegu tym, jak i następnym „Parille” startowały poza konkursem.

Również w kategorii 350 „Parille” okazały się niewyścigane. W biegu tym Brun wyprzedził Jankowskiego, osiągając czas 25.58 na 40 km. Na trzeciej „Parilli” startował Kupczyk (CWKS), jednak po szóstym okrążeniu musiał się wycofać z powodu zatkania się rozpylacza. Z pozostałych okazał się najlepszym Cieszkowski z OM Warszawa. Popularny aktor warszawski, a zarazem dobry motocyklista jeszcze nie

raz będzie oklaskiwany przez publiczność łódzką, i to nie tylko na torze, lecz także na scenie, ma on bowiem zamiar przenieść się do Łodzi na stałe.

Wreszcie „Parille” stanęły na startle z maszynami dwukrotnie cięższymi, bo z „pięściami”. Konkurentami Jankowskiego i Bruna byli Zymirski i Szarzej. „Triumf Special” Zymirskiego okazał się szybszy od włoskich maszyn. Zymirski zwyciężył, przebijając trasę 40 km w czasie 20.46 min. przed Szarzejem — 20.52, Jankowskim — 20.55 i Brunem 21.20 min.

Biorąc ogólnie, nowe maszyny sprowadzone dla naszej kadry zdały swój egzamin. Nie rozwinęły one co prawda szybkości 170 km, ale niewątpliwie, gdy zawodnicy poznają je lepiej, osiągną lepsze wyniki. Na razie Jankowski i Brun, motocyklisty wysokiej klasy, jechali z szybkością 120 km na godzinę.

Międzynarodowy turniej siatkówki odwołany

Sekcja siatkówki, koszykówki i piłki ręcznej GKFK z przyczyn organizacyjnych — technicznych odwołała międzynarodowy turniej siatkówki, który miał się odbyć w Warszawie w dn. 24 — 29 bm.

Doskonały rzut Junior Piątkowski pobił rekord Polski

Junior Piątkowski (Włóknierz), startując w zawodach niedzielnych, ustanowił nowy rekord Polski w rzucie dyskiem, wynikiem 54,80 m.

W wieloboju lekkoatletycznym na SPO pierwsze miejsce wśród ko biet zajęła Łączyńska (Spójnia), uzyskując w sumie 1623 pkt., przed Smulską (Spójnia) 1489 pkt. Wśród zawodników pierwsze miejsce zajął Tulecki (Włóknierz) 2402 pkt.

Tylko 0,6 sekundy dzieli Potrzebowski od minimum olimpijskiego

Podczas zawodów lekkoatletycznych w Szczecinie doszło do interesującego pojedynku na dystansie 800 m. między dwoma doskonałymi biegaczami szczecińskiego AZS — Potrzebowski i Lewandowski.

Obydwaj uzyskali bardzo dobre wyniki. Po zakończeniu wyścigu Potrzebowski w czasie 1:52,6. Czas ten jest zaledwie o 0,6 sek. gorszy od minimum olimpijskiego. Lewandowski uzyskał również b. dobry czas 1:52,8.

Na boiskach Łodzi

W zawodach piłkarskich o mistrzostwo łódzkiej klasy I uzyskano następujące wyniki:

Widzew — Koło im. Marchlewskiego 2:2 (0:2), Ogniwo — Cetebe 1:1 (0:1), Spójnia — Włóknierz 3:2.

W rozegranych w Łodzi zawodach eliminacyjnych na Spartakiadę ZS Gwardia między zespołami Łodzi i Bydgoszczy zwycięstwo odniosła drużyna Bydgoszczy w stosunku 2:1. Zwycięska bramka dla drużyny Bydgoszczy padła po dogrywce.

II liga piłkarska Widzew — Spójnia (W-wa) 1:1

Rozegrane zostały dwa mecze piłkarskie o mistrzostwo II ligi. Wyniki były następujące: Spójnia (Warszawa) — Widzew 1:1 (0:0), Górnik (Wałbrzych) — Stal (Sosnowiec) 5:2 (3:0).

Pracownicy poszukiwani

Wykwalifikowanych i przuczonych stolarzy meblowych, stolarzy maszynowych, skrzyniarzy i robotników nie wykwalifikowanych zatrudnia natchmiast Łódzkie Zakłady Drzewne w Łodzi, ul. Obr. Stalingradu 102, telefon 152-25. Zgłoszenia przyjmuje wydział personalny. 1609-K

Slusarzy narzędziowych, tokarzy, frezów i szlifiery zatrudnia natchmiast Zakłady Wytwórcze Wyrobów Bakelitowych A-13 w Łodzi, ul. Łomżyńska 8-12. Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział kadr w godz. od 7 do 15. 1620-K

Wysoko kwalifikowanych tokarzy maszynowych zatrudnia natchmiast Łódzkie Zjednoczenie Instalacji Przemysłowych, Zakład Produkcji Pomocniczej w Łodzi, ul. Wojska Polskiego 50-52, w godz. od 8 do 15. 1587-K

Z wyścigów motocyklowych

Start do biegu 125 cm. Startowało 14 zawodników. Na prawo: Jankowski CWKS ze swoją maszyną „Parilla”.